

CZECH

Prohlášení Žen v hudbě, Řím, září 2000

V roce 1996 na konci prvního mezinárodního sympozia **“Donne in Musica: Gli Incontri al Borgo”** ve Fiuggi hudebnice z 26 zemí (skladatelky, interpretky, dirigentky, muzikoložky, organizátorky) podepsaly dokument známý jako **“Declaration of Fiuggi 1996”**. Toto prohlášení celosvětově směřované k ženám v hudebních organizacích a na akademiích deklaruje to, co hudebnice považují za hlavní cíle. V roce 1999 bylo prohlášení revidováno a v září 2000 jednomyslně přijato Mezinárodním čestným výborem při nadaci v Římě v následujícím znění:

* Každá země je vyzvána, aby na svém území povzbuzovala zakládání organizací pro dokumentaci a informace týkající se žen působících v oblasti hudby. Organizace by měly být schopny vyměňovat si informace o ženách v hudební oblasti s jinými organizacemi; měly by shromažďovat informace týkající se institucionálních a hudebních struktur zodpovědných za tvorbu, propagaci a dramaturgii hudebních programů: festivalů soudobé a staré hudby, které jsou věnovány skladatelkám a interpretkám, možnostem finančního podporování a stipendií. Hudebnice by měly být vybízeny, aby hrály větší roli v hudebně propagačních aktivitách, sloužících mj. k získávání zakázek tak, aby vzrůstalo procento jejich děl v rámci současného orchestrálního a obecně hudebního provozování. Měly by se více podílet na organizaci hudebního života ve svých zemích a podporovat spolupráci mezi skladatelky a interprety. Organizace může být dostupná na www.

* Legislativa ve většině zemí poskytuje rovnocenné příležitosti a práva pro ženy a teoreticky by jim měla umožnit přístup do všech oblastí zájmu. V praxi tomu tak však často nebývá. Organizace Ženy v hudbě by měla dohlížet, zda je sociální realita v jejich zemích v souladu s existující legislativou. Ve většině zemí jsou ženy nedostatečně reprezentovány na institucionální úrovni. Musíme aktivně podporovat jejich podíl na zakázkách, účast v porotách a na všech místech, kde může být využit jejich talent. Ženy – političky – by si měly uvědomit rozdíl mezi legislativou a praxí a měly by se zastávat skladatelek a interpretek v oblasti finanční podpory.

* Informace o ženách v hudbě musí být šířena mezi hudebními pedagogy. Přínos hudebnic by se měl ve všech kulturách stát součástí hudby ve školách, na konzervatořích a na akademiích. Rodiče musí rozvíjet hudební talent svých dětí, jak dcer tak synů, a ctít kulturní dědictví a tradice.

* Hudebnice jsou povzbuzovány, aby četly, vzaly si k srdci a využívaly UNESCO dokumenty, které jsou známy jako Práva umělců, a Závěrečný dokument z Mezivládní světové konference na téma Kulturní politika pro rozvoj, který byl vydán ve Stockholmu v roce 1998.

* Dosažené úspěchy žen v kultuře a rozvoji by měly dojít uznání, aby se zajistila účast žen na formulaci a zavádění kulturních politik na všech úrovních a aby se zajistil jejich přístup na pozice, ve kterých mohou rozhodovat v rámci kulturního světa. Důležité je zachovat, propagovat, udržovat a ochraňovat umělecká práva umělkyň a tvůrkyň v rámci všech komunit. Jedině takto můžeme překonat a nahradit zastaralý monokulturní mužský pohled na kulturu a dědictví.